

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/719/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614200504
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614200504.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščičikovej v spore žalobcu: Z. H., nar. XX.X.XXXX, bytom v X. Č.. XX, zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Poprade, Námestie Sv. Egídia č. 93 proti žalovanému: Y. U., nar. X.XX.XXXX, bytom v I., G. Č.. X, zastúpeného JUDr. Štefanom Kamenickým, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova č. 7, o zaplatenie 2.447,15 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 8.9.2015 č.k. 9C/7/2014-119 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok, okrem výroku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie 805,15 eur s prísl. zastavené.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.642,00 eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 14.12.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 414,50 eur a zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu a preddavkov na znalecké dokazovanie vo výške 83,81 eur, ktoré trovy uložil zaplatiť právnenému zástupcovi žalobcu, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 805,15 eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 14.12.2013 do zaplatenia zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves trovy štátu vo výške 97,94 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na náhradu škody vo výške 2.447,15 eur, ktorú uplatnil predmetnou žalobou a ktorá vznikla na jeho motorovom vozidle po zrážke s koňom patriacim žalovanému. V priebehu konania žalobca zobral späť žalobu v časti o zaplatenie 805,15 eur s prísl., pričom dôvodom späťvzatia boli výsledky znaleckého dokazovania znalca ustanoveného súdom z odboru cestnej dopravy Ing. Petra Onderuša v znaleckom posudku č. XX/XXXX zo dňa 7.5.2015, ktorý určil skutočnú škodu na motorovom vozidle žalobcu ku dňu 3.4.2012 vo výške 1.642,00 eur vrátane DPH. Žalovaný nevyjadril nesúhlas s čiastočným späťvzatím návrhu, preto súd prvej inštancie v súlade s § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 805,15 eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 14.12.2013 do zaplatenia.

3. Pokiaľ ide o zostávajúci nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie 1.642,00 eur s prísl., súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 441 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že nárok v tejto časti je dôvodný, preto žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.642,00 eur s 5,25% úrokom z

omeškania ročne od 14.12.2013 do zaplataenia. V prvom rade súd prvej inštancie zameral dokazovanie na zistenie tej skutočnosti, či žalovaný je v konaní pasívne legitimovaný a či sú splnené predpoklady na náhradu škody voči žalovanému, vzniknutú žalobcovi. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že v danej veci boli splnené všetky predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorými sú protiprávny úkon; spôsobenie škody; príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Dôkazmi vykonanými pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalovaný je chovateľom koní, ktoré chová v ohrade vzdialenej cca 700 m od hlavnej cesty, na ktorej došlo k predmetnej dopravnej nehode. Skutočnosť, že k poškodeniu vozidla žalobcu došlo pri zrážke so zvierateľom - koňom mal za preukázanú zo záznamu o dopravnej nehode, ktorý bol vypracovaný Okresným riaditeľstvom PZ, Okresný dopravný inšpektorát Poprad zo dňa 3.4.2012, výsluchom svedka Y. V., ktorý bol priamym účastníkom dopravnej nehody ako spolujazdec žalobcu, ale aj znaleckým dokazovaním vykonaným v priebehu konania znalcom z odboru cestnej dopravy Ing. Petrom Onderušom v znaleckom posudku č. 26/2015 zo dňa 7.5.2015. Skutočnosť, že motorové vozidlo žalobcu bolo poškodené zvierateľom - koňom patriacim žalovanému bola podľa názoru súdu prvej inštancie v konaní preukázané nepriamymi dôkazmi. Nakoniec aj sám žalovaný po dopravnej nehode potvrdil, že išlo o jeho koňa, ako vyplývalo zo záznamu o podaní vysvetlenia. Aj keď uvedený záznam nie je podpísaný žalovaným, súd po vypočutí svedka P. W., ktorý spísal záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 30.5.2012 zistil, že v zázname sú uvedené skutočnosti, ktoré uviedol osobne žalovaný. Aj svedok T. W., člen hliadky OOPZ v Levoči a ktorý bol vyslaný na miesto dopravnej nehody dňa 3.4.2012 potvrdil, že žalovaný na mieste nehody jednal so žalobcom o odškodnení. Súd prvej inštancie tiež zistil, že účastníci konania sa stretli osobne deň po dopravnej nehode a jednali o náhrade škody na vozidle žalobcu. Nakoniec aj sám žalovaný pri svojej výpovedi pred súdom potvrdil, že pred predmetnou dopravnou nehodou, ale aj po nej nastali také situácie, že mu ušli kone z ohrady a dokonca došlo aj k usmrteniu jedného z koní pri dopravnej nehode. Tvrdenie žalovaného, že dopravná nehoda nebola spôsobená jedným z jeho koní nebolo potvrdené ani výsluchom svedka Y. V., ktorého v konaní navrhol vypočuť žalovaný. Žalovaný nepreukázal v konaní ani ním tvrdenú skutočnosť, že nasledujúci deň po dopravnej nehode bola ohrada, v ktorej chová kone ním osobne skontrolovaná a nebola poškodená. Na základe dôkazov vykonaných pred súdom prvej inštancie súd uzavrel, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu jeho prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, keď dostatočným spôsobom nezabezpečil kone tak, aby nedochádzalo k ich útekom z ohrady, teda nezabezpečil jemu patriace zvieratá pred voľným pohybom a umožnil im voľný pohyb, v dôsledku čoho sa dostali až do blízkosti cesty a následne po vojdení na cestu spôsobili dopravnú nehodu. Žalovaný preto prevenčnú povinnosť vyplývajúcu zo zákona porušil svoju. Pokiaľ ide o výšku škodu vzniknutú žalobcovi, túto mal preukázanú z výsledkov znaleckého skúmania vykonaného znalcom Ing. Petrom Onderušom v znaleckom posudku č. 26/2015 zo dňa 7.5.2015. Nakoniec mal za preukázanú aj posledný predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, a to príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Na základe týchto skutkových a právnych záverov zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.642,00 eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 14.12.2013 do zaplataenia.

4. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tie priznal žalobcovi odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty, ktorú poskytol žalovanému na plnenie vo výzve zo dňa 2.12.2013, t.j. od 14.12.2013 do zaplataenia istiny. Výšku úroku z omeškania určil s poukazom na nar. vlády č. 87/1995 Zb. platného v čase omeškania žalovaného, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššiu ako základná úroková sadzba ECB.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, čo do sumy 1.642,00 eur, ktorá predstavuje 67% z požadovanej istiny 2.447,15 eur a neúspešný čo do sumy 805,15 eur, ktorá predstavuje 33% zo žalovanej istiny. Žalobcov úspech tak predstavuje 34% (67%-33%). Trovy právneho zastúpenia žalobcu určil v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. pri hodnote 1 úkonu určeného podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 101,25%. Pri plnom úspechu v spore žalobcova odmena by pozostávala z úkonov (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby 2 x 101,25 eur, účasť na pojednávaní dňa 6.5.2014 vo výške 25,31 eur, účasť na pojednávaní dňa 2.6.2014, 16.9.2014, 1.12.2014, vyjadrenie k znaleckému posudku, účasť na pojednávaní dňa 8.9.2015 5 x 101,25 eur) odmena spolu vo výške 734,06 eur, režijný paušál žalobcovi by patril vo výške 64,79 eur (1 x 7,81 eur, 5 x 8,04 eur a 2 x 8,39 eur). Žalobcovi by prináležalo cestovné za účasť právneho zástupcu na pojednávaní v dňoch 6.5.2014, 2.6.2014, 16.9.2014, 11.12.2014 a 8.9.2015 za cestu z Popradu do Spišskej Novej Vsi a späť - cestovné na pojednávanie dňa 6.5.2014 vo výške 16,80 eur (počet kilometrov 56, priemerná spotreba pohonných hmôt 8,6 l/100 km, cena pohonných hmôt 1,362 eur, sadzba základnej náhrady 0,183 eur), -cestovné na pojednávanie dňa 2.6.2014 vo výške

16,80 eur (počet kilometrov 56, priemerná spotreba pohonných hmôt 8,6 l/100 km, cena pohonných hmôt 1,359 eur, sadzba základnej náhrady 0,183 eur), - cestovné na pojednávanie dňa 16.9.2014 vo výške 16,80 eur (počet kilometrov 56, priemerná spotreba pohonných hmôt 8,6 l/100 km, cena pohonných hmôt 1,343 eur, sadzba základnej náhrady 0,183 eur), - cestovné na pojednávanie dňa 11.12.2014 vo výške 16,80 eur (počet kilometrov 56, priemerná spotreba pohonných hmôt 8,6 l/100 km, cena pohonných hmôt 1,25 eur, sadzba základnej náhrady 0,183 eur), - cestovné na pojednávanie dňa 8.9.2015 vo výške 16,80 eur (počet kilometrov 56, priemerná spotreba pohonných hmôt 8,6 l/100 km, cena pohonných hmôt 1,064 eur, sadzba základnej náhrady 0,183 eur), t.j. cestovné spolu 81,93 eur. Žalobcovi patrí aj náhrada právneho zastúpenia za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky za účasť na pojednávaniach dňa 6.5.2014, 2.6.2014, 16.9.2014, 11.12.2014 vo výške 107,20 eur (2 polhodiny x 13,40 eur x 4 pojednávania), za cestu na pojednávanie 8.9.2015 vo výške 27,96 eur (2 polhodiny x 13,98 eur), t.j. náhrada za stratu času spolu 135,16 eur. Trovy právneho zastúpenia by tak predstavovali sumu 1.015,94 eur, po prirátaní sumy 203,19 eur ako 20% DPH by tak trovy právneho zastúpenia činili pri plnom úspechu 1.219,13 eur. Nakoľko mal žalobca úspech v rozsahu 34%, súd prvej inštancie mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 414,50 eur.

6. Žalobcovi priznal aj náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 146,50 eur a náhradu za zaplatený preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 100,00 eur, z ktorých žalobcovi patrí 34% vo výške 83,81 eur.

7. O trovách štátu rozhodol podľa § 148 ods. 2 O.s.p. Tie pozostávajú z trov znaleckého dokazovania, ktoré boli uhradené zo štátnych prostriedkov vo výške 97,94 eur. Žalovaný nebol v konaní úspešný, preto ho súd zaviazal k náhrade týchto trov štátu.

8. Proti tomuto rozsudku okrem výroku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie 805,15 eur s prísl. zastavené, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, podľa jeho obsahu z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že podľa jeho názoru v danej veci nie sú naplnené predpoklady jeho zodpovednosti za škodu vzniknutú žalobcovi. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že z jeho strany došlo k porušeniu prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka nebolo objektivizované dôkazmi, ktoré by takýto záver potvrdili. Nijaká ohliadka ani iný dôkaz ohľadom toho, že by bolo oplotenie porušené nebolo realizované. Nasledujúce ráno po dopravnej nehode zisťoval situáciu, elektrické oplotky neboli porušené, pričom v ohrade nechýbal žiaden kôň. Na mieste nehody bol večer (v čase, keď sa dopravná nehoda stala), žiaden kôň sa už v daných miestach nezdržoval a preto aj reagoval tak, že zrejme išlo o jeho koňa a bol ochotný škodu uhradiť. K zrážke došlo cca 20 m nižšie v smere Prešov pred križovatkou poľnej cesty s cestou E18. Ak by bola situácia taká, ako tvrdil žalobca, teda, že k nehode došlo v časti, kde bolo odstavené jeho vozidlo, musel žalobca zviazať, ktoré sa pohybovalo už po rovnom a prehľadnom úseku cesty E18 vidieť zďaleka, pokiaľ by sa dostatočne venoval riadeniu vozidla. Kôň nemohol vojsť v úseku zrážky na cestu E18 z dôvodu nevhodného terénu zo strany, odkiaľ mal kôň náhle vybehnúť na vozovku (hlboká priekopa). Podľa jeho názoru k týmto skutočnostiam sa mal vyjadriť znalec z odboru cestnej dopravy, teda či z technického hľadiska mohlo dôjsť k dopravnej nehode tak, ako ju popísal žalobca. Poukázal na podanie vysvetlenia zo dňa 4.3.2012, kde uviedol, že ohrada bola v poriadku a kone riadne zabezpečené. V nasledujúcej vete je uvedené, že po upovedomení polície našiel koňa a priviedol ho späť a zistil, že ohrada je poškodená. Takúto vetu nikdy nevyslovil a ani nedal do zápisu. Žiaden zápis ani nepodpisoval a samotný text jednej aj druhej vety sa vzájomne vylučujú. Poukázal na výpoveď svedka Hagovského, ktorý potvrdil, že už aj jeho kone boli na mieste nehody. Tento svedok konštatoval, že v okolí miesta nehody napríklad na Oderici je chovateľ koní, dokonca aj priamo v Levoči. Jedná sa o vzdialenosť od miesta nehody a chovu koní veľmi malé. Oderica je vzdialená cca 2,5 km. Žiadnym spôsobom nemožno vylúčiť, že na mieste nehody neboli kone patriace niekomu inému alebo väčšie zvieratá. Okolnosť, že bol zrazený kôň žalovaného predtým, prípadne že sa jeho kôň pohyboval po ceste inokedy, nemôže byť dostatočným dôvodom na to, aby na základe nepriamych dôkazov ako to konštatoval súd, bola vyvodená jeho zodpovednosť. Podľa jeho názoru nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi zavinením, protiprávnym konaním a vznikom škody, pričom tu nestačí iba pravdepodobnosť.

9. Proti tomuto rozsudku, a to len voči výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie aj žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok vo výroku o trovách konania zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa názoru žalobcu mal súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a priznať žalobcovi plnú náhradu trov konania, nakoľko rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku. V tej súvislosti poukázal na judikatúru súdov. Žalobcovi preto patrí plná náhrada trov konania. Taktiež zotrval na tom, že jedna cesta Poprad - Spišská Nová Ves trvá 31 minút a že náhrada za stratu času bola vyčíslená správne.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania ohľadom výroku o trovách konania. Skutkový stav tvrdý žalobcom bol preukázaný nielen listinnými dôkazmi, výsluchmi svedkov, z pojednávania, ale aj znaleckým posudkom č. 26/2015. Žalobca má za to, že boli splnené všetky predpoklady zodpovednosti žalovaného, preto správne rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ vyhovel jeho nároku. Konanie žalovaného malo za následok únik zvierat a spôsobenie škody na majetku žalobcu. Navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnil trovy odvolacieho konania.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného a ani odvolanie žalobcu, nie sú opodstatnené.

13. Rozsudok je v napadnutých výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 7.12.2016 o 9,25 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 30.11.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

15. Žalovaný podľa obsahu odvolania namietal odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., pričom ide o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p., teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok, okrem výroku, ktorým bolo konanie čiastočne zastavené a ktorý nebol odvolaním napadnutý, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

18. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku vo vyhovujúcej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

19. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalovaným v odvolaní. Žalovaný pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa tento náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní, preto odvolacie námietky žalovaného nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku vo vyhovujúcej časti.

20. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie o danosti nároku žalobcu voči žalovanému titulom náhrady škody.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci bolo dôkazmi vykonanými pred súdom prvej inštancie bezpečne preukázané, že poškodenie motorového vozidla žalobcu v rozsahu, ktorý bol preukázaný znaleckým skúmaním znalcom z odboru cestnej dopravy Ing. Petrom Onderušom v znaleckom posudku č. 26/2015 zo dňa 7.5.2015, spôsobil kôň patriaci žalovanému, ktorý svojvoľne opustil ohradu, v ktorej bol umiestnený. Tento kôň vbehnutím do jazdnej dráhy motorového vozidla žalobcu vytvoril náhlu prekážku.

Žalobca už nedokázal stretu zabrániť. Je preto zrejmé, že žalovaný svojou vecou - koňom spôsobil škodu na motorovom vozidle žalobcu, preto je povinný túto škodu nahradiť.

22. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade boli naplnené všetky predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti, ktorými súd protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie.

23. Záznam o podaní vysvetlenia, podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spísaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát v Poprade zo dňa 30.5.2015 vedený pod č.p.: C.-L.-XXX/ODIX-L.-XXXX, má charakter verejnej listiny, preto je nutné považovať tento záznam za dôkaz o tom, aký bol priebeh podania vysvetlenia, pokiaľ nesprávnosť jej obsahu nebola preukázaná inými dôkazmi (§ 134 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie). Z obsahu tohto záznamu jednoznačne vyplýva, že žalovaný potvrdil, že dňa 3.4.2012 po vyzoznení polície bol hľadať svojho koňa, toho našiel a priviedol ho späť, pričom zistil, že ohrada je poškodená a kde bola roztrhnutá. Svedok P. W., príslušník príslušného ORPZ tiež potvrdil, že záznam spísal potom, ako žalovaný podal vysvetlenie ohľadom predmetnej udalosti. Pokiaľ teda samotný žalovaný pred príslušným ORPZ potvrdil, že v uvedený deň mu ušiel kôň z ohrady, následne ho našiel a súčasne aj zistil, že ohrada je poškodená, niet žiadnych pochyb, že v danom prípade je daná príčinná súvislosť medzi škodou vzniknutou žalobcovi a protiprávnym úkonom žalovaného, ktorým je zanedbanie prevenčnej povinnosti, v dôsledku čoho došlo ku kolízii zvierat'a vlastnícky mu patriacemu s motorovým vozidlom žalobcu.

24. Podľa ust. § 132 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

25. Hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu, ktorou je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti (dôležitosti) pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti a hodnotu pravdivosti. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti) súd určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či o nich môže oprieť svoje skutkové zistenia. Pri hodnotení dôkazy po stránke ich zákonnosti skúma súd, či dôkazy boli získané a vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu alebo či v tomto smere vykazujú vady. Myšlienkové závery o pravdivosti či nepravdivosti dôkazov, ku ktorým súd dospel, preto nepredstavujú akt ľubovôle súdu a nie sú ani vecou osobného dojmu, či všeobecnej úvahy.

26. Súd prvej inštancie vyhodnotil dôkazy, vykonané v konaní podľa zásad vyššie uvedených, všetky dôkazy samostatne a vo vzájomných súvislostiach. Správne na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že žalobca v konaní preukázal, že za škodu vzniknutú na jeho motorovom vozidle nesie zodpovednosť žalovaný.

27. Samotná skutočnosť, že v konaní nebol vykonaný dôkaz ohliadkou oplotenia, ktoré podľa tvrdení žalovaného nebolo porušené, nemôže ovplyvniť výsledok sporu, nakoľko sám žalovaný v priebehu podania vysvetlenia pred príslušným štátnym orgánom dňa 30.5.2012 potvrdil, že jeho ohrada bola v uvedený deň poškodená.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo vyhovujúcej časti, vo výroku o trovách konania a vo výroku o trovách štátu, ako vecne správny.

29. Odvolanie žalobcu ohľadom výroku o trovách prvostupňového konania nemožno považovať za opodstatnené, keďže aplikácia ust. § 142 ods. 3 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v danej veci nie je namieste. V danom prípade totiž výška škody mohla byť objektivizovaná už pred začatím sporu, keďže žalobca výšku škody už pred začatím konania mohol poznať. Zo samotnej skutočnosti, že v danom prípade žalobca vyčíslil svoj nárok v nesprávnej výške a následne v priebehu konania, keď znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že žalobcovi vznikla (len) škoda vo výške 1.642,00 eur zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 805,15 eur, nemožno vyvodiť záver, že by žalobca nemusel znášať procesné dôsledky, ktorým je zastavenie konania v časti v dôsledku nesprávneho vyčíslenia škody. Správne preto súd prvej inštancie na daný prípad aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. a stanovil úspech žalobcu v rozsahu 34%.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 2 C.s.p. Obe strany sporu majú v konaní úspech len čiastočný, keďže ani odvolanie žalobcu a ani odvolanie žalovaného nebolo opodstatnené, preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).